

Loučení

Michal Prokop

Rád bych ti koupil nádraží, kde vlaky nikdy nejezdí,
kde víno pne se podél zdi a koleje jen překáží.
Netvař se vlažně, vlažně, vlažně.

Tam pomalé je loučení, tam v noci svítí loučemi,
jako ze starých románů, a zhasnou je až po ránu.
Netvař se vlažně, vlažně, vlažně.

Tam vlak má roky zpoždění, a sladké je tam loučení,
v čekárně z velkou postelí, každý den včetně nedělí.

Loučení je kus zázraku, setkáváme se ve vlaku,
na opuštěné koleji, smutek se živí nadějí.
smutek se živí nadějí - smutek se živí nadějí.